

TREFOLDIGHET

NYTT FRA KIRKEN I SENTRUM

04-2022

Tema: “Frykt ikke!”

DEN FØRSTE JUL
I ET FREMMED LAND

Av: Bente Pedersen

Side 4

JULEMINNER

Av: Solveig Helljesen

Side 6-7

DA JULEPRESANGEN BLE
REDNINGEN

Av: Eckhard Graune

Side 8

Deilig er jorden?

Rammene rundt årets julefeiring er annerledes enn på svært mange år. Krigen i Ukraina truer freden i hele vår region. Vi opplever økende fattigdom og stadig flere som sliter økonomisk med å få endene til å møtes. Klimakrisen setter også sine spor. Kan vi også i år synge «Deilig er jorden» med dette bakteppet? Det virker vanskeligere hvis vi ser rundt oss. Alt er ikke så deilig som det var. Denne salmen ble skrevet bare noen få uker etter at det hadde funnet sted et stort slag i vårt naboland Danmark i 1850. Syttitusen soldater deltok, og mange døde. Salmen kom først ut med tittelen «Pilegrimssang». Den er en trassig protest, mer enn en beskrivelse av virkeligheten vi lever i. Det siste verset slutter med «Fred over jorden, menneske fryd deg! Oss er en evig Frelser født!»

Vi feirer jul fordi vi tror at det skjedde noe som fikk konsekvenser for vår urolige verden da Jesus ble født. Gud kom til jorden, og det endret vår situasjon.

I år er det åtti år siden slaget om Stalingrad. Et av de største og mest avgjørende slagene under 2. verdenskrig, fant sted. Kurt Reuber var lege og tjenestegjorde i den 16. panserdivisjonen på tysk side. Han var også en begavet amatørkunstner. Like før jul i 1942 omgjorde han bunkeren sin på steggene nordvest for Stalingrad til et atelier, og begynte å tegne på baksiden av et erobret russisk kart – det eneste papirstykket han fant. Da tegningen var ferdig, hengte Reuber den opp i bunkeren. Bildet viser en mor (madonna) som holder sitt nyfødte barn tett inntil sitt bryst. Bildet ble et alter for soldatene. De strømmet til, og de fikk en jul de aldri glemte.

På dette bildet står det også tre ord som beskriver julens innhold: Licht (Lys), Leben (Liv), Liebe (Kjærlighet). Tre ord som beskriver han vi feirer i julen. Jesus er verdens lys. Et annerledes lys som gjør at vi ikke trenger å vandre i stummende mørke selv om jorden ikke er så deilig som den var fordi Jesus har lovet å gå med oss. Om det lyset står det også: «Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det. (Joh. 1,5)»

Julen handler også om Guds store kjærlighet. Jesus er kjærlighet. Vist for alle når han gir sitt liv for sine venner. Kjærlighet er verdens sterkeste kraft. Vi sier når vi feirer nattverd: «Deg være ære for kjærligheten som er sterkere enn døden.»

«Jeg er Livet», sier Jesus. Aller tydeligst bevist når han står opp fra de døde. Livet seirer til slutt. Det er ikke dødskreftene som får det siste ordet likevel. Ved Jesu oppstandelse har vi fått et levende håp. På grunn av noe som skjedde i vår historie for litt over to tusen år siden, kan vi på tross av det vi opplever rundt oss av krevende kriser likevel synge «Deilig er jorden. Menneske fryd deg. Oss er en evig frelser født!»

En velsignet jul!

Forsidebilde: Babysang. Foto: Linn Kjellmoen.

KIRKE-KONTORET

Besøksadresse:

Friergangen 2 (Kirkebasaren)

Postadresse:

P.b. 99, 4801 Arendal
Kirkekontorets sentralbord:
tlf. 37 01 35 80
trefoldighet.menighet@
agderkirken.no

Sokneprest:

Eckhard Graune
mob. 400 44 153
eckhard.graune@
agderkirken.no

Menighetspedagog:

Åsmund Aarvik
tlf. 37 01 35 90
aasmund.aarvik@agderkirken.no

Kantor:

Tim Harry Blomberg
mob. 476 18 744
tim.harry.blomberg@
agderkirken.no

Kirketjener:

Hege Kaspersen Skjulestad
mob. 94978382
hege.skjulestad@
agderkirken.no

Menighetssekretær:

Nina Nysæter
tlf. 37 01 35 89
nina.nysaeter@agderkirken.no

Prost:

Jorunn Raddum
mob. 934 17 962
jorunn.raddum@
agderkirken.no

Kirkeverge:

Arnold Lundvall
arnold.lundvall@agderkirken.no
mob. 918 17 977

Menighetsrådets leder:

Karin Thorsen
mob. 918 13 355
karintho@yahoo.no

www.trefoldighet.menighet.no

Vær ikke bekymret

Det finnes en Bibel App som man kan laste ned på telefonen eller nettbrettet. Appen er lastet ned over 540 millioner ganger, gir deg dagens bibelord på skjermen og lar deg enkelt slå opp på tekster eller vers. Under koronapandemien, i 2020, var det mest leste bibelordet Jesaja 41:10, som lyder slik: «Frykt ikke, for jeg er med deg, vær ikke redd, for jeg er din Gud! Jeg gjør deg sterk og hjelper deg og holder deg oppe med min retthets høyre hånd.»

«Frykt ikke» er en hilsen som vi finner over 100 ganger i Bibelen. Faktisk er det slik at disse ordene er den oppfordring som flest ganger forekommer i tekstene. Flere ord oversettes med frykt, der de mest brukte er Al-tirah (hebraisk) – vær ikke redd og Mē phobou (gresk) – frykt ikke!

Det greske *Phóbos* bruker vi også på norsk: Fobi. Det betyr nettopp frykt eller redsel, av den karakter som kan gjøre oss helt skrekkslagne. I gresk mytologi er Phobos for øvrig sønn av Ares og Afrodite, og selve personifiseringen av frykt og panikk. Det er disse ordene som er lagt i engelens munn, når han hilser unge Maria og forteller at hun skal bli mor til Jesus. «Frykt ikke», sa også engelen som fortalte gjeterne jule natt at Frelseren ble født.

Det kan kalles en teofanisk formulering, det vil si et uttrykk som synliggjør Gud eller manifesterer det guddommelige. Jesus bruker selv ordene i situasjoner der han gir til kjenne hvem han er. Når han kommer ridende inn på et esel, sier han: «Vær ikke redd, datter Sion» (Joh 2,15). I fortellingen om for-

klarelsen på fjellet, blir disiplene grepet av stor frykt, når de hører en røst fra skyen som forkynner at Jesus er Guds sønn. Da sier Jesus til dem: «Reis dere, og vær ikke redde!» (Matt 17,6). - Og når Jesus hilser Maria og disiplene etter at han oppstått, sier han nettopp: «Frykt ikke» (Matt 28,10).

«Frykt er en selv-sentrert følelse som avslører det syndige menneskets uvillighet til å akseptere konsekvensen av Guds kall,» sier mitt bibelleksikon. Altså, vi blir engstelige og redde fordi vi fylles av tvil og ikke greier å sette vår lit til Gud. Martin Luther forklarer oss at det er en helt menneskelig sak. Det står skrevet om Luther at han i unge dager forestilte seg Gud som en hard og ubarmhjertig dommer, og at han kunne ligge våken om nettene og skjelve av frykt. Han var svært redd for at hans tro ikke strakk til, og at han ikke var god nok i Guds øyne. Men Luther oppdager at man ikke kan lete etter trostryggheten i seg selv, hverken gjennom egen fornuft eller kraft. Det er jo Den hellige ånd som kaller meg til tro, innser han! Når han skjønner dette, slipper frykten tak i ham. Bibelens «frykt ikke», et kall til å stole på at Guds trofasthet og kjærlighet holder gjennom alt.

Hjelper det så mot frykten at Bibelen sier at vi ikke skal være redde? Jeg finner frem et sitat fra en tid tilbake, fra da koronaviruset traff oss for snart to år siden. Den gang skrev biskop emeritus Helga Haugland Byfuglien: «Ingen skal fortelle meg at korona-viruset ikke er farlig. Troen på Gud sikrer deg ikke mot smitten. Faren finnes ennå midt

blant oss. Det er så mye vi ikke vet. Alle er vi i samme båt. Derfor må vi hver og en tåle å holde ut en annerledes hverdag. Vi kan ikke velge bort det farlige. Vi trenger ikke late som om vi ikke er redde. Det motsatte av frykt er ikke tapperhet. Kanskje det motsatte av frykt er kjærlighet?»

Siden februar for snart tre år siden, har vi fortsatt kjent på mye usikkerhet og frykt. Vi har vært redde for å treffes og bli smittet. Vi har vært engstelige for alle barna som har mistet så mye av sin skolegang. Vi har fulgt med på strømpriser og bankrenter og vært bekymret for vår økonomi. Og vi har tatt imot mennesker som har sett krigens redsler og kjent på den store frykten – frykten for eget og andres liv. Holder bibelens «frykt ikke» i møte med de aller mørkeste kreftene?

Det var sterkt å høre fra Rosemarie Køhns gravferd for kort siden. «Rose» ble hun gjerne kalt, Hamars biskop emerita. Biskop Solveig Fiske siterte sin forgjenger med følgende ord: «Å dø er å overgi seg til den kjærligheten som er sterkere enn døden.»

Det motsatte av frykt er ikke tapperhet. Heller er det å overgi seg til kjærligheten. Det er Guds store «frykt ikke», at hvert menneske er elsket av Gud, også når vi er redde; også om vi blir syke; også når vi skal dø. Den kjærligheten opphører aldri. I møte med det ukjente; det vi aldri har sett før; det som uroer oss; det som vi frykter aller mest, er dette Bibelens trøsteord: «Vær ikke redd. Frykt ikke.» For Guds kjærlighet er større og sterkere enn all vår frykt.

Den første jul i et fremmed land

Den første jul i et fremmed land - er julesangen som fyller meg når jeg tenker på den første julen i Namibia.

Det var sommer og deilig varmt. Vår lille familie på tre skulle feire første julen i et fritt og selvstendig land, langt borte fra Norge der jeg hadde opplevd alle mine juler tidligere. Der vinter, kulde og snø var gode ingredienser til julestemningen, i tillegg til søsken, foreldre, besteforeldre og gamle tanter. Vi hadde tatt inn på Waterberg Pateau Park og bodde i fine bungalower under det mektige, fargesterke Waterberg fjellplatå.

Det var blitt julaften, og for den andre familien vi feiret sammen med, var denne kvelden mer som en norsk-tysk-namibisk bonusfeiring. Deres julefeiring var dagen etterpå, den 25. desember. Kapombo visste at jeg sendte mange tanker nordover denne julaften, og for å hjelpe med julestemningen satte han noen greiner i en vase og hang opp pakkebånd som pynt. Det var stakkarslig og pjuskete, og selv i dag hender det han minner meg på hvordan jeg gråt i møte med det stusseligste jule-treet vi har hatt noen gang.

Å spise julemiddag på restaurant var også nytt for meg. Waterberg restaurant hadde flere gjester den kvelden, og vi fikk god mat. Alle hvite familier, bortsett fra våre to fargeblandede familier. Hele betjeningen var svart.

I mitt hjerte var det mye som manglet. Dette var veldig annerledes jul enn noe jeg hadde opplevd. Kapombo tok kontakt med en slektning som hørte til blant personalet på Waterberg for å høre om de hadde noen feiring denne julekvelden. Han har alltid fortalt om hvordan han feiret julaften som barn. Hvordan de gikk fra hus til hus i den lille byen og sang julesanger og fremsa juleevangeliet. Det var viktig hvor de startet og hvor de sluttet runden, for julefesten skulle være i det siste huset. Hvert år et nytt hus der sangrunden begynte og der den sluttet. Og hva de gjorde på festen? De fortsatte å synge, spise litt enkel mat og være sammen. Kanskje vanket det også noen små gaver, som nye sandaler, eller en ny shorts.

Så ble vi hentet av pastor Katjivena, en lekmann, slektning av Kapombo. Han viste oss veien gjennom utkanten av parken og mot der hvor de ansatte bodde.

Det var mørkt, varmt og sikadenes intense sang var rundt oss. Jeg bar Ida på armen og fulgte tett på Kapombo. Så kom vi frem til en åpen plass der noen fargerike julelys blinket. Barn i sine fineste klær, med lykker og med smil om munnen stod på rekke og rad foran et lite bord. Foreldrene og andre voksne dannet en ytre ring mot mørket utenfor. Over oss var den store, vide stjernehimmelen... og sangen tonet i mitt indre *"Den første jul i et fremmed land, sin store stjerne våre Herre tente. Den skulle vise vår jord at Han, den lille Jesus til verden sendte"* I stjerne-glansen, gikk engledansen..... Hele Melkeveien lyste over oss og det var bare å lukke øynene og se engledansen for sitt indre. Ingen lysforurensning der ute ved foten av Waterbergfjellet.

Så begynte barna å resitere juleevangeliet, på morsmålet otjiherereo. *"Det skjedde i de dager.... Momayuva ngo ombara...Sela!"* Barna fortsatte å resitere. Jeg

forstod ingen ord, likevel var alt de sa kjent. Hvor mange ganger har jeg ikke hørt Lukas kapittel to. Hver gang barna kom til slutten av sin setning, lyste ansiktet opp når de sa "Sela"! De hadde gitt sitt bidrag og avsluttet med fynd-ordet Sela! En glede for hele folket!

Mitt i den mørke, varme natten.. Under den største stjernehimmel jeg hadde sett. Fortellingen om Jesu fødsel ble etterfulgt av stillhet. Så kom sangen. Små og store stemte i klart og vakkert "Muho-na uejuru ...O, come all ye faithful... Å kom nå med lovsang"..... Et mektig a' capella - kor som skapte en følelse av tilhørighet og samhold. Vi feiret Jesu fødsel sammen. Det ble en uforglemmelig julaften. I det øyeblikket kjente jeg også på det Bahaitroen snakker om "the oneness of human kind"- menneskehetens enhet. Jesus ble født til jorden som et menneske. Blant oss.

Vi vender ofte tilbake til dette juleminnet. Kapombo erter meg

vennlig for hvordan jeg gråt og hadde hjemlengsel julaften for mer enn 30 år siden. Så sier han "So the Norwegian do the same thing as us!" Han kjenner på det han tidligere så på som hvordan tyskerne hadde påført dem en form for julefeiring i Namibia, nå lignet på den vi har i Norge. Da var det naturlig for han å knytte det til den julefeiring han selv kjente. Så kommer vel også mange av de norske juletradisjonene fra Tyskland. Så nå feirer vi jul som i Namibia, selv om det er vinter og mørkt i Norge på denne tiden. Å ha feiret noen juler på sørlige breddegrader med sommertemperaturer og juletrengang rundt palmetreet i hagen, gjør godt for juletradisjonene her hjemme. Det er mye vi ikke trenger å gjøre, og det er godt å kunne velge ut de tradisjonene vi kjenner som viktige å ta med videre. Det enkle er ofte det beste.

Vi ønsker alle en god og glad jul med sang og en stjernehimmel over livene våre.

Aksjon julegaver

Det er ikke alle som gleder seg til jul. Mange går en tøff tid i møte. Ikke alle har en privatøkonomi som gir rom til innkjøp av julegaver til sine barn. Det er vår alles oppgave at også disse barna får oppleve en glad julefeiring.

Derfor har Trefoldighet menighet inngått et samarbeid med Blå Kors. Vi samler inn julegaver som deles ut til trengende familier. Kom med din julegave til Trefoldighetskirken og legg den under juletreet i våpenhuset.

Julegaveinnsamlingen foregår fra 1. – 18. desember. Skriv en lapp om gaven er til gutt eller jente, mann eller kvinne og hvilken aldersgruppe gaven passer til, og fest lappen til din gave. Takk for at du blir med på julegaveinnsamlingen.

Trefoldighetskirken er åpen for julegaveinnsamling:

- Tirsdager (6. og 13. des) kl. 11-14,
- Torsdager (1., 8. og 15. desember) kl. 16-18
- Lørdager (3., 10. og 17. desember) kl. 11-14.

Juleminner

Maren Woie er kjent for mange i Trefoldighet menighet. De siste 20 årene har hun bodd et steinkast fra kirken i sentrum, etter at hun flyttet hit fra huset sitt i Kolbjørnsvik.

Historien starter imidlertid i Austre Moland i 1924, hvor Maren Woie kom til verden for 98 år siden. Mye var annerledes den gang, og siden det går mot jul er det spesielt juleforberedelser og julefeiring den gang da hun var barn vi har spesielt lyst til å høre henne fortelle om. Maren Woie har imidlertid vært «før sin tid», eller foregangskvinne om man vil, i flere sammenhenger i livet, så det er ikke til å unngå at det blir en julefortelling med noen sløyfer til både USA og Stavanger. La oss likevel spole tilbake til mellomkrigstiden, på en gård i Austre Moland, langs den Sørlandske hovedvei.

De var åtte søsken hos Woie sine, tre jenter og fem gutter. Maren var nummer to i flokken, og familiegården kunne trekke linjene helt tilbake til 15-1600-tallet. Tradisjoner var

viktige å holde i hevd, også når det gjaldt juleforberedelser og -feiring. Det skulle være skinnende rent til jul, hver krik og krok skulle skures, og i tillegg skulle sølv og messing pusses til det skinte. De store skapene skulle poleres de også. Dette var arbeid som jentene gjerne deltok i, mens guttene ble med far ut i skogen og felte juletreet.

Uka før jul ble kalt «svarteuke». Da kledde man seg i det dårligste tøyet man hadde, som så ble kastet når uka og alt arbeidet var over. Det var storvask til jul, og det var et eget vaskehus på gården. Unge Maren tenkte at det å gå i vaskehuset var en grei oppgave å ha, for der kunne roen senke seg litt over arbeidet og hun kunne stå fordypet i egne tanker. For arbeid var det nok av, det var noe å gjøre på gården og i huset til alle årstider.

Før jul ble glanspapir innkjøpt, og alle deltok i å flette kurver til juletreet og lage lange lenker av glanspapir som man kunne pynte med. Julekort skulle skrives og sendes i posten selv om de ikke alltid skulle sendes så langt av gårde. Alle forberedelsene var med på å øke forventningene fram mot jul. Selve treet var det mor som pyntet med vokslys og flettede kurver som gjerne ble fylt med nøtter. Da julaften endelig kom, sto barna trippende av forventning foran døra til bestestua. Juletreet var alltid et syn, med gavene plassert under treet. Gang rundt juletreet var obligatorisk, og julesangene var innøvd på forhånd. Juleevangeliet var det alltid far som leste, og far holdt også en liten andakt om morgenen og til kveldsmål-

tidet, hver dag ellers i året.

Til jul ble rom som ellers sto kalde, varmet opp og tatt i bruk. Ved ble båret inn, det skulle fyres i alle rom. I tillegg skulle det være lys i alle vinduene. Det var stemningsfullt i mørketiden, gatelys var det jo ikke den gangen. Når julen ble ringt inn fra Austre Moland kirke, kunne man høre det helt hjem til gården. Det ga en ekstra dimensjon til julestemningen. Selve julaften ble feiret med familien. Da var det koldtbord til lunsj, og risgrøt til kvelds. I tillegg var det frukt, småkaker og hjemmebrygget øl. Nissen kom julekvelden, og gavene var gjerne av den nyttige sorten; strikkede sokker, undertøy eller kanskje en genser. Harde pakker vanket det også, og da var det gjerne et par skøyter, en rattkjelke, en speiderkniv eller spill som «Svarteper» og «Domino».

En tjenestejente og en budeie bodde sammen med familien, og budeien var spesielt glad i Eau de Cologne av merket 4711. Så da ble det hard pakke på budeien. Dyrene ble ikke glemt. Det skulle være lys i fjøs og uthus, og det vanket ekstra stell og mat også til de firbente.

Første juledag ble hesten, som var pyntet med dombjeller i selletøyet for anledningen, spent for sluffa og så bar det til kirken. Barna satt godt innpakket i sluffa. Første juledag ble ellers tilbragt hjemme, og det sto svinestek på menyen. Andre juledag sto det oksestek på menyen, og denne dagen kunne det komme gjester eller man var gjest selv. Tredje juledag var det klart for

lutefisk, og den var hjemmelaget og så god at en kusine av far i huset hvert år kom for å spise sammen med dem. Den ble servert uten bacon, og med hvit saus med sennep. Tredje dag var det i tillegg juletreffest på Heimtun. Det var en fin mulighet til å treffe venner og kjente, og gjerne noen som var kommet hjem på besøk i julen. Niste ble smurt med til juletreffesten, og godteposer med nøtter ble utdelt.

Det var naturalhusholdning som gjaldt den gangen da Maren Woie vokste opp, og gården var selvforsynt med grønnsaker og poteter som ble oppbevart i en kald kjeller. Det ble også dyrket hvete og havre som så ble malt, og brød ble stekt i den store bakerovnen på gården. Først ble det stekt 20 brød eller flere, deretter julebrød og så vørterkake og melkekake. Man måtte være nøye med vedfyringen, slik at de ulike brødene fikk riktig temperatur. Det var ingen temperaturmåler den gangen, så erfaring var avgjørende for resultatet. Til jul ble grisen slaktet, og av den ble det laget sylte, steik, pølse, karbonader og alt som hørte med. Noe ble saltet eller hermetisert, og alt ble oppbevart i en kald kjeller, for elektrisitet og kjøleskap var det ikke snakk om. Baking av småkaker til jul fikk barna delta i, og det var ikke alltid en stanset ved syv sorter. Far kjøpte gjerne en hel kasse med appelsiner til jul, som var en eksotisk frukt den gangen.

I dag trekker Maren Woie fram det fellesskapet man hadde på den tiden som særlig verdifullt. Alle bidro etter evne i arbeidet, og alle spiste måltidene sammen. Rundt bordet ble det snakket om opplevelser man hadde hatt i løpet av dagen, og det skapte samhold. Alle søs-

knene hadde et godt forhold til hverandre både som barn og voksne, og det er nå fire igjen av en søskenflokk på åtte.

Selv om det ikke er langt fra Austre Moland til Arendal i dag, var reisen betydelig lengre den gang da. Det var en av årsakene til at unge Maren under krigen heller tok realskole som privatist på Birkenes over to år, i stedet for tre som var det vanlige. Deretter gikk ferden til Oslo og Telegrafskolen. Etter å ha arbeidet i Telegrafverket noen år, fikk Maren i 1955 et stipend for å studere samfunnsfag og sosialt arbeid ved Concordia College i Minnesota i 2 år. Under USA-oppholdet feiret hun jul på amerikansk vis hos en tante og onkel som bodde i Wisconsin. Hun returnerte til Oslo etter studiene for å arbeide som menighetssekretær ved den amerikanske kirken i Oslo. I starten av 1960-tallet ble hun kontaktet fra Concordia College om hun ikke ville komme over igjen og fullføre en bachelorgrad. Maren reiste til USA og tok bachelorgraden i 1964. To år senere fullførte hun

en mastergrad i sosialt arbeid ved Universitetet i Madison, Wisconsin. Tilbake i Norge fikk hun en stilling i Stavanger og startet opp Sosialhøgskolen der sammen med to andre, en jurist og en psykolog. Der ble hun værende i 8 år, til 1974, før hun ble invitert til Trondheim og startet opp et nytt institutt for høyere sosionomutdanning ved Universitetet i Trondheim, sammen med en amerikansk professor. Ringen ble sluttet da hun i 1991 kom tilbake til Arendal og bosatte seg i Kolbjørnsvik i et hus hun og søsteren hadde kjøpt av en tante.

Med utgangspunkt i juleminner fra mellomkrigstiden, fra en barndom på en gård i Austre Moland, var det fristende å lage noen sløyfer og avslutningsvis gi smakebiter fra et rikt, annerledes og særdeles spennende kvinneliv. Maren Woie, godt forankret i Arendal, i Norge og i verden; takk for samtalen om verdier som fellesskap og arbeidsglede, og gode minner om forventning, tradisjoner og julefeiring.

Da julepresangen ble redningen

Julen er tiden for tradisjoner og mange minner blir skapt. Vi tok en prat med Magnar Svenningsen om hyggelige juleminner. Det er særlig to morsomme minner som peker seg ut.

Magnar Svenningsen

Magnar er vokst opp i Tvedestrand, men bosatte seg i Arendal i 1962. Her stiftet han familie som ble tatt med til julefeiringen hos hans foreldre. Hans unger hadde glede av å feire sammen med søskenbarn og hele familien. Ungene gledet seg selvfølgelig til øyeblikket da de endelig fikk pakke opp julegavene, men det tok lang tid før man kom så langt.

Ett år drøyd det vel ekstra lenge. Og det ble en skikkelig tålmodighetsprøve for barna. Da julemiddagen var fortært skulle oppvasken tas. Så kom man til opplesningen av juleevangeliet som ble etterfulgt av bønn i familiens tradisjon. Barnas tålmodighet var vel da kommet til det ytterste bristepunktet. Det var

Magnars bror som hadde ansvar for både juleevangeliet og bønningen. Da han endelig var ferdig ropte eldste barnet i flokken at han skulle starte «Forening for Hurtig-Amen». Om det var nødvendig med foreningen til julefeiringen året etter, eller om de voksne skyndte seg litt mer den gang, vites ikke.

Et annet hyggelig juleminne er fra en snørrik vinter. Denne gang gikk veien også fra Arendal til Tvedestrand, men fremkommeligheten var så som så. Veien var dårlig brøytet. Bilen ble stående fast i brøytekanten i Tvedestrand, og det var et godt stykke unna Magnars barndomshjem. De var nødt til å bruke apostlenes hester. Barna var ikke akkurat begeistret for det. De hadde sett for seg å komme hurtigst mulig fram til julemiddag og gaveoverrekkeelse. Her kunne det ta sin tid før de var framme. Men en av presangene var redningen. En av sønnene til Magnar skulle få kjelke i gave. Presangen ble tatt fram og reddet situasjonen. Den besværlige veien ble til en hyggelig tur denne julaften. Og de rakk gaveoverrekkeelse i tide.

Siden vi var kommet i prat med Magnar, samtalte vi også om juletradisjoner. Noen juletradisjoner ser ut til å forsvinne i våre dager. I Magnars familie var det fast takst at juleevangeliet ble lest. Også juleregangen hørte med selv om det ikke var storsangere i familien, som Magnar sier. Likevel ble de tradisjonelle julesangene tatt fram når de gikk rundt juletreet. Magnar husker med glede tilbake på den gode stemningen slike tradisjoner skapte.

Julematen forandret seg i løpet av tiden. Under oppveksten hans i Tvedestrand var det vanlig med torsk på julaften. Da han hadde stiftet familie var det svinestek som ble familiens julemiddag. Og det var jobben hans å kutte opp steken.

Og hvordan var det med de syv sorter til jul? Faren hans var baker, men det var moren hans som bakte småkaker. Blant de syv sortene var det «Tyske skiver» som Magnar likte best. Magnar husker godt at småkakene gikk unna på høykant. Han og brødrene hans satt pris på kakene i en ellers trang tid. Magnar har fortsatt glede av å lage julekaker. Han gjør det sammen med barnebarnet som bor i nabo huset. Denne tradisjonen vil Magnar ikke være foruten. Men om det blir syv sorter, det er han litt mer usikker på. Han antar at han nøyer seg med tre sorter også i år.

Da vi spurte Magnar om årets julefeiring kom vi inn på juletrehogst. Vanligvis kunne han hente juletreet fra egen skog. Men det er usikkert om det blir slik i år. Magnar vet allerede at de blir kun to personer i huset. Hans sønn kommer på besøk. Siden de er så få, vurderer Magnar å gjøre det litt enklere i år. Kanskje må han bite i det sure eplet og kjøpe et kunstig tre for første gang. Men han regner ikke med at julefeiringen blir skadelidende for det, selve julaften er de nemlig invitert bort.

7. september 2002 var det oppstart av Kristent Interkulturelt Arbeid (KIA) i byen vår. Siden har vi holdt hus i Kirkekjelleren. 26. september markerte vi jubileet i KIA-familien. Tenk, KIA Arendal har vært en trygg interkulturell møteplass i byen i 15 år. Vi var ca. 25 stk. fra 10 forskjellige land og kulturer som hygget oss sammen. Vi koste oss med jubileumskake, allsang og innslag fra medlemmer av KIA. Denne kvelden kommer vi til å huske.

KIA er viktig i byen vår!

Hui (Taiwan) spiller Preludium i C-dur av Bach.

Meral (Tyrkia) viser sin festkjole dagen etter bryllupet sitt.

Azar (Iran) spiller på persisk setar.

Festkaka var laget av Hatice fra Tyrkia.

Jul i nytt land

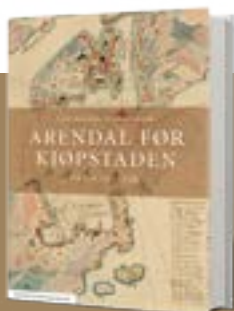

Mitt navn er Azar Ainewand. For ett år siden kom jeg til Arendal, fra Teheran i Iran. Jeg deltar i voksenopplæring og er aktiv i frivillig arbeid. Jeg elsker virkelig KIA og det er familien min og jeg føler meg trygg der.

Det er stor forskjell på å være kristen i Iran og i Norge. I Iran kan vi ikke gå i kirken fordi de er armenske og fra Ashurians, og vi har ikke lov til å komme inn der. Den protestantiske kirken er ulovlig i Iran. De fleste av kirkene er underjordiske og hjemme. Der snakker de persisk, men det er hemmelig og ingen kan gå dit. Og så langt har hundrevis av protestantiske kristne blitt drept, fengslet og fordrevet.

Julen feires hjemme blant kristne. Vår julefeiring i familien, ligner julefeiringen her i Norge. Vi samles som en familie, pynter treet og legger gaver under treet. Vi har kalkun til middag, leser juleevangeliet fra Bibelen og gir hverandre gavene. God jul, alle sammen!

Hilsen Azar

ARENDAL BY- OG REGIONHISTORIE

Arendal kommunes bokprosjekt Arendal by- og regionhistorie ferdigstilles med utgivelsen av bind 3 i mai 2023.

Bind 1 tar for seg Arendals historie fram til byen ble kjøpstad i 1723. Bind 2 handler om Arendal i sjøfartens tid, mellom 1723 og 1900. Bind 3 omfatter nyere tid – fra 1900 til 2023.

Bøkene kan kjøpes hos bokhandlerne og på Kuben.

Julens konserter i Trefoldighetskirken

Torsdag 1. desember kl. 19.00

Fred på jord med Arendal veterankorps og Arendalskoret.

Arendal veterankorps er et janitsjarkorps har ca. 35 medlemmer. Arendalskoret er et blandet kor med ca. 60 medlemmer. På julekonserten vil de framføre et variert program med julesanger, noen hver for seg og noe for kor og korps. Sammen vil de skape en fin stund i en ellers urolig verden. Billetter ved inngangen.

Søndag 4. desember kl. 19.00

Julekonsert med Cantabile

Cantabile holder julekonsert. De er veldig stolte over å ha med seg solistene, Paal Flaata og Solveig Andersen. Koret ønsker å skape juleglede og julestemning. De har valgt ut et vakkert og variert program de erfarer at mange setter stor pris på. Billetter selges hos Narvesen Alti Arendal, hos kormedlemmer og i døra.

Mandag 5. desember kl. 19.30

Julero med Pust

PUST er noe unikt innen nordisk vokalmusikk. En konsert med PUST byr på et uforutsigbart møte med den menneskelige stemme, hvor de seks ulike stemmene i gruppa skaper en magisk, mektig og leken samklang. For 12. år reiser PUST på juleturne og sprer JULERO og musikkglede. Billetter på Ticketmaster.no

Søndag 11. desember kl. 18.00

Den store julekonserten

Dette er konserten der mange av byens ulike kor deltar. Det er et stort mangfold i musikklivet i Arendal og her får du oppleve noe av bredden, fra aspirantkor til de godt voksne korsangere. Og alle formidler vakker julemusikk. Konserten er gratis.

Mandag 12. desember kl. 17.30

Vår jul

Christian Ingebrigtsen, Maria Arredondo, Torstein Sødal, Gaute Ormåsén og Sofie Fjellvang inviterer deg inn i sitt musikalske univers. Menyen er skreddersydd for deg som vil senke skuldrene og fylles av juleglede. Til lyden av klangfulle melodilinjer fra artistene, i harmoni med ekte, nær og lun historiefortelling, serveres du de deiligste retter: Fra de nære, norske julesangene til vakre ballader ikladd mektige melodier. Billetter på Ticketmaster.no

Torsdag 15. desember kl. 17.30

Julenatt

Velkommen til Julenatt - årets store julekonsert med Wenche Myhre, Jørn Hoel og Emil Solli-Tangen! Julenatts musikere er Frøydis Grorud, Trond Lien og Tarjei Nysted. De har som mål å skape varm julestemning på sin turne i kirker over store deler av landet, også denne kvelden i Trefoldighetskirken. Billetter på Ticketmaster.no

Mye moro med kor

Høsten er kort, men du verden hvor mye vi rekker i barnekorene våre.

Trefoldighet aspirantkor og Trefoldighet barne og ungdomskantori utgjør nå hele 18 sangere! Vi har deltatt på høsttakkefest og prostigudstjeneste med flott sang. Vi har sangundervisning av sopran Ingrid Vetlesen og vi har hatt skummel Halloween-øvelse med Ingrid.

Den eldste gruppa fikk dra til Oslo med overnatting på hotell. Der fikk vi oppleve forestillin-

gen Matilda på Folketeateret. Det var en sterk opplevelse med mange flinke barn på scenen. Etterpå ble det lek og moro på hotellet - rytmelek med tøfler og mye mer. Søndagen fikk vi med oss både det nye Nasjonalmuseet og Bollebar før vi satte kursen hjemover.

Forrige uke bowlet vi til stor begeistring for små og noen store. Nå gleder vi oss til å bli med på Juleoratoriet søndag 27. november og delta med sang på julaften! Det er gøy med kor når vi får sunget mye og oppleve mye!

Koret har vært heldige og fått bevilger boost-midler etter Corona. Disse midlene har gjort det mulig for oss å skape et spennende semester med barnekorene.

Vi ønsker nye sangere hjertelig velkommen! Aspirantkoret (1.-3. trinn) møtes hver torsdag 16.45-17.30 og Barne og ungdomskantoret (4.-10. trinn) møtes hver torsdag 17.30-18.30. Begge kor øver i kirken.

Ta kontakt eller møt opp! Kor er moro - moro med kor!

Forventningsfull gjeng ved hotellet.

Halloween-øvelse med Ingrid Vetlesen.

Bowling.

Rytmelek med tøfler på hotellet i Oslo.

Besøk på det nye Nasjonalmuseet.

Juletradisjoner og symbolikk

Hører du til de ivrige julekakebakere og har til mål å lage sju sorter med småkaker? Det er sterke meninger om hvilke kaker som skal være med. Sandkaker, fattigmann og tyske skiver står på første plassen for noen. Andre foretrekker goro, berlinerkranser, serinakaker osv. Mens det kan diskuteres høylytt hvilke julekaker som skal høre med til de syv slag, tas det for gitt at det tro mot tradisjonen skal være sju. Syvtallet har sin opprinnelse i bibelens skapelsesberetning.

Syvtallet symboliserer fullkommenheten. Skapelsen var fullkommen ved den syvende dag. Vi kan trekke på smilebåndet av at det oppnås en slags fullkom-

menhet ved å servere syv slag med julekaker. I hvert fall blir kakespisere veldig fornøyde, vil vi tro.

Bakgrunnen for at det akkurat måtte være sju sorter skyldes ikke syvtallet i skapelsesberetningen, men en annen historie fra Bibelen. I 5.Mos 8,8 blir det gitt et løfte om at folket Israel, når det kommer inn i det lovede landet etter befrielsen fra fangenskapet i Egypt, vil finne syv sorter med planter som vil gi dem frukter de kan leve av. De syv spesielle planter/frukter er ifølge 5. mosebok hvete, bygg, druer, fiken, granateple, oliven og daddelhonning. Løftet om de sju plantene og deres frukter, skulle sikre befolkningen nok

næring og dermed et godt liv. Plantene og deres frukter skulle være dem til stor glede.

Gleden over at de fant det slik som det var lovet, etterlever vi når vi nyter noen av de syv slag med julekaker. Smakene kan være helt fortryllende og lar enhver kakemons juble av glede.

Foto: Clara

Mer enn pynt

Vi pynter våre hjem i advents- og juletiden. Pynten er med å skape en ramme for kos og hygge. Den gjør våre hjem vakre i denne tiden. Derfor kan pynten anses som viktige elementer for å stase opp våre boliger. Men mye av pynten har fra gammelt av hatt symbolsk betydning. Pynten var opprinnelig ikke først og fremst tenkt å skulle forvandle et bosted til et veldig estetisk hjem, men for å fortelle om noe. Og mye av betydningen som ligger bak pynten, har gått i glemmeboken. Et eksempel er den syvarmede lysestaken som mange setter fram i adventstiden. Når jeg går meg en kveldstur gjennom byen, legger jeg merke til de mange vinduer som er pyntet med lysestaker. Mange av dem er syvarmede.

Den syvarmede lysestaken har sin opprinnelse i jødedommen. Der heter den menorah. I jødisk kultur skal lysestaken være utent inntil den messianske tiden kommer. I kristen sammenheng tennes den syvarmede

lysestaken for å fortelle om at Messias allerede har kommet og er nærværende. Hos profeten Jesaja i Det gamle Testamente finner vi et profetisk ord om en messias som skulle komme. Profeten sier det slik: -Det fol-

ket som vandrer i mørket, får se et stort lys. Over dem som bor i dødsskyggens land, stråler lyset fram. (Jes 9,2).

Denne profeti anses som oppfylt ved Jesu komme. Hver syv-armede lysestake er en påminnelse om at de profetiske ordene i Det gamle testamente om at Gud skulle sende en messias, ble virkelig da Jesus kom til verden og ble vår frelser. Utformingen av våre lysestaker er veldig enkle sammenlignet med den som ble beskrevet i teksten da Moses fikk i oppdrag å lage den første lysestaken. I Bibels fem Mosebøker, nærmere bestemt 2.Mos 25,31-40, er det gitt kla-

re beskjeder om hvordan den syvarmede lysestaken skulle se ut og hva slags materiale den skulle lages av. Lysestaken ble ansett som «Guds lampe». Lyset i midten ble tolket som Guds ord. De andre seks lys gjenspeiler de fire himmelretninger og at lyset (Guds ord) skulle spres i høyden og dybden. Syvtallet ble ellers ansett som et hellig tall med bakgrunn i skapelsesberetningen hvor det fortelles at Gud skapte verden i løpet av syv dager. Lysestakens utforming minnet for øvrig om paradisetreet.

Menoraen, den syvarmede lysestaken, var med under folkets

ørkenvandring inn i det lovede landet. Den ble tatt med i «tabernakelet» og senere fant den sin plass i templet i Jerusalem. I år 70 eKr. da Jerusalem ble ødelagt av romerne, ble lysestaken tatt som krigsbytte med til Roma. Siden det ikke lenger er et tempel i Jerusalem, har man i de fleste synagoger en lampe som alltid er tent, til minne om menoraen.

I lysmessen 18. desember tenner konfirmantene den syv-armede lysestaken og leser flere av de gammeltestamentlige profetier om messias, for å si at han som vi anser som vår Messias, har oppfylt profetiene.

Fra en svunnen tid

I forrige nummer av menighetsbladet hadde vi med et bilde av KFUM-koret fra 1992.

Jens Barland, som dirigerte koret da han overtok som organist i Trefoldighetskirken, har bidratt med navnelisten vi har

trykket i dette bladet. Han fortalte at han i sin tid fikk den av Rolf Tallaksen, korets formann «i alle år». Jens gjorde også oppmerksom på at bildet er tatt ved korets 45-års jubileum i 1992. I år hadde koret altså vært 75 år. Han kunne også fortelle at

Rolf (Tallaksen) alltid presenterte koret med at KFUM sto for «*kristelig forening for ungdommelige menn*», noe som fikk publikum til å dra på smilebåndet. De fleste var jo pensjonister på den tiden Jens Barland dirigerte koret.

ARENDALE K.F.U.M.-KOR HØSTEN 1992

Bakerste rekke fra venstre: Olav Riber • Leiv Gelius • Gunnar Tveiten • Thor Thorstensen • Aslak Bratland • Olav Svartdal • Aage Nordlie • Nils Mørland • Johan Aspen • Rolf Lønseth Christensen • Gunvald Gundersen • Thorstein Lundstrøm • **Midterste rekke fra venstre:** Bjarne Haugmoen • Arvid Toft • Karl Johan Levinsen • Finn Sønnik Larsen • Torleif D. Karlsen • John Myhren • Sigurd Fossetøl • Jens Nicolay Nilsen • Torleiv Tørå • Kaare Lorentsen • Thor Bostad • **Første rekke fra venstre:** Rolf Tallaksen • Arthur Johannesen • Edvin Meland • Ånon G. Ånonsen • Karl Johan Wilhelmsen • Tore Gundersen • Harald Henriksen • Dagfinn Moe • Gudmund Zaar • Anton Iien • Jacob Rørvik • Johannes Hansen • Magne Myhren • Tom Tobiassen.

Fotoalbum

Gudstjenesten 23. oktober ble feiret i solidaritet med menneskene i Iran, som demonstrerer for menneskerettigheter, demokrati og frihet. Representanter fra Iransk Forening i Aust-Agder deltok. Foto: Anne-Grete Toft.

Allehelgensdag ble de minnet som døde i løpet av det siste året. 26 personer ble nevnt ved navn og tent lys for. Foto: Eckhard Graune.

Søndag 6. nov. ble Nicolai Benjamin Schøyen Herlofson døpt i Trefoldighetskirken. Foto: privat/familien

Konfirmanterne hadde som prosjekt å skrive julekort til de i menigheten som er over 85. Forhåpentligvis vil julekortene skape mye glede blant mottakerne.

Quiz

ved Jens Barland

Test dine kunnskaper om julesanger. I hvilke advent-/julesanger finnes disse strofene? (Alle svarene finner du i Norsk salmebok).

1. Her ute kulde er nu – og dypen sne.
2. Vi venter på det lille barn som i en krybbe lå.
3. Til barnet vil vi stige inn, og selv bli barn i sjel og sinn.
4. Syng med englar høgt i sky: Krist er fødd i Davids by!
5. Hvis jeg var en hyrde, gav jeg ham et lam.
6. Ljoset er runne, livet er vunne, livet er vunne: ein Frelsar send.
7. Velsignet være han som kommer i Herrens navn.
8. Gled deg, å gled deg, du kristenlyd!
9. Julen er kommet med solhvert for hjertene bange.
10. Vår fredsfyrste høgt vere lova.

SVAR PÅ QUIZ

1. Fra fjord og fjære (50)
2. Nå tenner vi det første lys. (19)
3. Barn Jesus i en krybbe lå. (45)
4. Høyr kor englar syng frå sky. (39)
5. Midt i hårdest vinter. (55)
6. Kling no klokke! (58)
7. Rydd vei for Herrens komme. (9)
8. Å du heilage. (42)
9. Kim, alle klokker. (49)
10. No koma Guds englar med helsing i sky. (54)

Min salme

Det kimer nå til julefest

*Det kimer nå til julefest / det kimer for den høye gjest,
som steg til lave hytter ned / med nyårgaver fryd og fred.*

*Å kom, bli med til Davids by / hvor engler synger under sky!
Å la oss gå på marken ut / hvor hyrder hører nytt fra Gud!*

*Hvor David gikk i unge år / som salvet drott og vokter får,
der åpenbarer Herren nå / hva David kun i ånden så.*

*Hva dunkelt fra hans harpe klang, / forklares nå i englesang.
Ved nattetid, i hyrdelag, / forkynner engler Herrens dag.*

*I Betlehem er Kristus født, / som frelser oss fra synd og død.
Nå kom den store løvsals-fest! / Nå ble vår Herre hyttens gjest.*

*Så la oss gå med åpent sinn / som hyrdene til barnet inn,
med gledesårer takke Gud / for miskunnhet og nådebud.*

*Kom Jesus! Vær vår hyttes gjest! / Hold selv i oss din julefest!
Da skal med Davidsharpens klang / deg takke høyt vår nyårs-sang*

Norsk salmebok: 44
T: N.F.S. Grundtvig (1817)
M: C.C.N. Balle (1850)

Jeg
utfordrer:
Sigrid D.
Medley- Tellefsen
til å dele en salme
med Menighets-
bladets lesere

I alle år så langt tilbake jeg kan huske ja, faktisk til langt opp i voksen alder, har vi feiret jul hos min mormor i Porsgrunn. Vi var ikke i kirken på julaften, men derimot alltid 1. juledag. I min barndom jobbet de voksne frem til klokken 12 på selveste julaften, så det var en lang dag med venting for oss barn.

Slik som jeg minnes var det alltid kaldt og snø på bakken. Vi måtte gå til kirken juledagsmorgen. Det var ikke snakk om

bobledress eller boblejakke, men kåper, pels og frakkerden fineste stas. Jeg frøs alltid på føttene.

Vel fremme åpnet kirkeromet seg med lys, varme og ikke minst det store juletreet oppe ved alteret. Vi satt alltid på den samme benken- alteret rett frem for oss med de to store

statuene av Moses og Aron på hver sin side av altertavlen. Det var nesten som de vokter maleriet av Jesus på korset. Jeg husker ofte jeg snek meg frem etter gudstjenesten for å se nærmere på disse forunderlige gamle mennene.

Slik var det den gang i Østsiden kirke i Porsgrunn. Etter hvert fyltes kirken av den vakreste musikk med de kjente og kjære julesangene. Den jeg husker aller best er *Det kimer nå til julefest*, kanskje fordi den ofte var åpningssalmen.

Den gang var jeg mest opptatt av den vakre melodien og sangen, mens i voksen alder har jeg tenkt like mye på teksten. Når man følger teksten er det som å høre juleevangeliet i en annen versjon. Slik er det ofte med flere kjente salmer. Melodien sitter igjen fra barndommen, mens man i voksen alder naturlig nok reflekterer like mye over tekst og innhold.

Siri Botha

Knut A. Høyer %
 BOKHANDEL VESKEHUSET
 Arendal

Sparekassa

Lokalbanken
som kjenner deg

Kirkebasaren

• GARDINER • SOLSKJERMING
• SENGETØY • HÅNDKLÆR

Ingemann Ellingsen
 Østregate, Arendal Tlf. 37 02 11 70

Olaf Slaattene AS
Begravelsesbyrå
og Blomsterhandel

Etablert 1925

Kystvn. 151, 4842 Arendal
 Telefon: 370 59 165

VAKT
HELE DØGNET

mobile
 arendal

Hovatr bil har fusjonert med Mobile Norge.
 Forhandler av Honda og Hyundai.
 Industritoppen 4, Stoa, 4848 Arendal
 Tlf.: 37 09 50 77

CORNER

Arendal, Pollen. Tlf: 37 09 99 41
www.cornerarendal.no

GRAVMINNER

Vakkert – varig – verdig

Spesialister på omsliping, navntilførsel,
 restaurering og oppussing.

Mandag-fredag.....kl. 07.00-16.00
 Torsdag.....kl. 07.00-18.00
 Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale.

Fevik Steinindustri

Tlf. 370 47 231 Mob. 975 92 000 E-post: post@fevikstein.no
 Adr: Moy Moner 95 – mellom Grimstad og Fevik

Asiatisk mat. A la carte - Buffet - Take away
 Østregate 1, Arendal
 Tlf. 37 09 88 98

Stormo

Nordsjø Idé&Design

Strømsbusletta 11, Arendal
 Telefon 37 00 56 56
 Mandag-fredag 07.30-18.00
 Lørdag 09.00-15.00

S Ø R E N S E N
 E I E N D O M

TREFOLDIGHET MENIGHETSBLAD

Utgiver:
 Trefoldighet Menighetsråd

Redaksjonen:
 Karin Thorsen, Solveig Helljesen
 og Eckhard Graune
 Takk til bidragsyterne!

Faste medarbeidere:
 Menighetsrådet og faste ansatte.

Bankkontonr:
 3000.30.55023, VIPPS # 103454
 Takk for gaver til menigheten og til
 menighetsbladet!

Frist stoff neste nr:
3. mars
Tema: Arendal 300 år
trefoldighet.menighet@agderkirken.no
Produksjon:
 Lay-out: Harald Tallaksen
 Trykk: Syncron Media AS

Totalleverandør av trelast
og byggevarer:
Vinduer, dører, parkett,
laminat, varme, jernvarer
etc.

Velkommen til en
god handel!

Prosjekterer og leverer alle typer installasjoner for bolig og næring

BESØK VÅRT BUTIKKUTSALG

- El-installasjoner
- Internkontroll
- Brannalarmanlegg
- Tyverialarmanlegg

- Telefonsystemer
- Dataspredenett
- Adgangskontroll
- TV-overvåking

For pristilbud: **Tlf. 37 00 26 00**

Gåselia 12, 4847 Arendal

E-post: post@eea.no

www.eea.no

autorisert elinstallatør

Åpent:

Hverd. 7.30 - 15.30

Lørdag stengt

EL-PROFFEN

FISKEBRYGGA AS
Arendal

www.Sykkelsport.no

**Tore Konnestad
Begravelsesbyrå AS**

Tlf. 915 52 003

LADE MINDRE OG OPPLEVE MER?

WATCH ME

FORD MUSTANG MACH-E
MED OPPTIL 610 KM REKKEVIDDE
VEIL. PRIS FRA 430.500,-

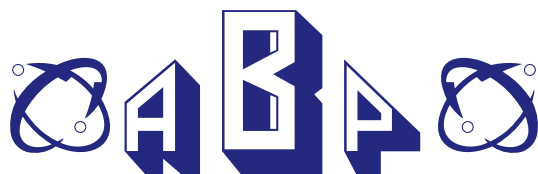

Pris er inkl. frakt/levering, Arendal. CO₂-utslipp 0 g/km, blandet strømforbruk 17,2-18,7 kWh/100km. Forbehold om prisendringer og trykkfeil.

Arendal Auto

4839 ARENDAL - Vesterveien 75 - Tlf. 37 09 79 79

www.arendalauto.no

ELEKTRO AS

ING. & AUT. INSTALLATØR

Tlf. 37 05 96 00 - Skilsøveien 166, 4818 Færvik

Fokus på kvalitet, sikkerhet og fornøyde kunder!

abp-elektro.no

Vi går til kirke

4. desember

2. søndag i adventstiden

kl. 11:00 Familiegudstjeneste.

4-årsbok og dueslipp.

Eckhard Graune og

Thomas Gamble

11. desember

3. søndag i adventstiden

kl. 11:00 Gudstjeneste

Jorunn Raddum og Tim Harry

Blomberg

18. desember

4. søndag i adventstiden

kl. 18:00 Lysmesse. Eckhard

Graune, Åsmund Aarvik og Tim

Harry Blomberg. Konfirmentene

deltar

24. desember

Julaften

kl. 14:30 Gudstjeneste

kl. 16:00 Gudstjeneste

Begge gudstjenestene v/Jorunn

Raddum og Tim Harry Blomberg.

25. desember

Juledag

kl.12:00 Gudstjeneste

Eckhard Graune og Tim Harry

Blomberg.

31. desember

Nyttårsaften

kl.17:00 Gudstjeneste

Eckhard Graune og Tim Harry

Blomberg.

8. januar Fredly bedehus

Kristi åpenbaringsdag

kl.11:00 Gudstjeneste

Jorunn Raddum og Jens Barland.

15. januar

2. søndag i åpenbaringstiden

kl.11:00 Gudstjeneste

Eckhard Graune og Tim Harry

Blomberg.

22. januar

3. søndag i åpenbaringstiden

kl.11:00 Gudstjeneste

Eckhard Graune og Tim Harry

Blomberg.

29. januar

4. søndag i åpenbaringstiden

kl.11:00 Familiegudstjeneste

Åsmund Aarvik, Eckhard Graune

og Tim Harry Blomberg

Tårnagenthelg

5. februar

Såmannssøndagen

kl.11:00 Gudstjeneste Bibeldagen.

Eckhard Graune og Tim Harry

Blomberg

12. februar

Kristi forklarelsesdag

kl.11:00 Gudstjeneste

Eckhard Graune og Tim Harry

Blomberg.

19. februar

Søndag før faste

kl.11:00 Gudstjeneste

26. februar

1. søndag i faste

kl.11:00 Gudstjeneste

5. mars

2. søndag i faste

kl.11:00 Gudstjeneste

Jorunn Raddum og Tim Harry

Blomberg.

12. mars

3. søndag i faste

kl.11:00 Gudstjeneste

Eckhard Graune og Tim Harry

Blomberg.

19. mars

4. søndag i faste

kl.11:00 Gudstjeneste

Eckhard Graune og Tim Harry

Blomberg.

26. mars

Maria budskapsdag

kl.11:00 Familiegudstjeneste med

Dueslipp.

Eckhard Graune og Tim Harry

Blomberg.

DÅP

16.10. Solveig Beyer Rudslø

06.11. Nicolai Benjamin Schøyen
Herlofson

GRAVFERD

05.10. Astrid Gauslå Homme

Restaurant for de fleste.
Asiatisk mat, take away,
søndagsbuffet, catering.

Velkommen!

SØN

11:00

Gudstjeneste. Se oversikt inne i bladet, på hjemmesida eller i avisene.

MAN

18:00 - 19:30 (siste mandagen i måneden)

KIA (Kristent interkulturelt arbeid):

Norsktreningskafé i kirkekjelleren.

Kontaktperson: Arnhild Reinum

TIR

11.00 (annenhver uke)

Babysang i kirkekjelleren.

Kontaktperson: Åsmund Aarvik

14.45 - 16.15

Konfirmantundervisning i Kirkekjelleren

Kontaktperson: Eckhard Graune

17.00 - 17.30 (en gang i måneden)

Småbarnsmesse med påfølgende kveldsmåltid i kirken. Kontaktperson.: Åsmund Aarvik

18.45 - 21.30

Øvelse Trefoldighet kantori i kirken.

Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

ONS

14.30 - 16.00

Konfirmantundervisning i Kirkekjelleren

Kontaktperson: Eckhard Graune

17.00 - 18.30 (en gang pr. mnd.)

Tårnagentklubb (8-12 år) i kirken.

Kontaktperson: Åsmund Aarvik

19.00 (første onsdag i måneden)

Samtalegruppe i Kafé Katedral. Kontaktperson:

Laila Hansen

TOR

14:00 - 16:00 (partallsuker)

KIA Strikkekafé i Kafe Katedral.

Kontaktperson: Arnhild Reinum

16:45 - 17:30

Øvelse Trefoldighet Aspirantkor i kirken.

Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

17:30 - 18:30

Øvelse Trefoldighet Barne- og

Ungdomskantori i kirken.

Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

FRE

12:00

Lunsjmesse i kirken.

I samarbeid med Kirkens Bymisjon.

Kontaktperson: Lene Gunnarson

**Følg med på vår Facebook-side eller på
www.trefoldighet.menighet.no**

**Kirkevalget
2023**

vil du ha et godt råd?

Dersom du er opptatt av gudstjenester, musikk, misjon eller barne- og ungdoms- arbeid, still til menighetsrådsvalg. Vil du ha et annet godt råd? Dersom du er opptatt av miljø og rettferdighet, jus eller økonomiforvaltning, still til menighets- rådsvalg. Uansett hva du mener er et godt menighetsråd, bli med og bestem hva som skal skje i kirken der du bor. Still til valg.

DEN NORSKE KIRKE

kirkevalget.no

